

عنوان مقاله:

ماهیت تدبر موضوعی در قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 11، شماره 38 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی رضا لک زایی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، یزد، ایران.

ابوالقاسم عاصی مذهب - استادیار علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد اسلامی یزد، یزد، ایران.

محمد رضا شایق - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

ساختار ویژه قرآن اقتضا می‌نماید که به منظور دسترسی به نظر قرآن پیرامون موضوعات مختلف، باید نگرشی هماهنگ و جامع به آیات آن داشت. معارف قرآن کریم دارای مراتب و درجات مختلف است؛ تدبر، تفسیر و تاویل از مهم‌ترین راه‌های فهم قرآن می‌باشد. بین این سه واژه، رابطه عموم و خصوص و اخص برقرار است؛ عموم مردم از طریق تدبر، به گوهرهای موجود در قرآن دسترسی پیدا می‌کنند، مفسران با بهره‌گرفتن از ابزارهای تخصصی در سطحی بالاتر تدبر می‌نمایند. تدبر در عرصه تاویل بخشی از قرآن کریم - حقیقت و باطن کلام الهی- در انحصار معصومان(ع) است. تدبر موضوعی شیوه‌ای نوین در روش‌های فهم قرآن محسوب می‌شود؛ فرآیندی است که با بهره‌گیری از آن می‌توان با مراجعه‌ی مستقیم به کتاب الهی، دیدگاه قرآن را درباره مسائل و موضوعات مختلف زندگی و معارف وحیانی استخراج نمود. در تحقیقات پژوهشگران و مفسران، این مهارت توأم با تفسیر موضوعی - بدون ذکر عنوان تدبر موضوعی - و در خلال آن کاربرد داشته‌است. این تحقیق به شیوه تطبیقی - تحلیلی با بررسی ارتباط و تفاوت تدبر با واژگان قریب‌المعنی به تبیین ماهیت تدبر موضوعی پرداخته‌است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تدبر موضوعی، تدبر ترتیبی، تفسیر موضوعی، تاویل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1403592>

